

KADA JE BJELOVAR POSTAO GRAD OPASNOSTI?

Autor Maja Geček-Jelić

Nedjelja, 12 Siječanj 2014 18:42 - Ažurirano Srijeda, 15 Siječanj 2014 18:49

Bjelovar je nekada davno, bila mirna provincija, sigurna i bezbrižna, kao što je i svaki relativno manji gradić. Provincija je ostao i dalje.

Dok smo vremenom izgubili mnoge uspješne firme, dok smo postali grad koji je dosta odsječen od ostatka svijeta, dok gubimo bolnicu i pitamo se što je sljedeće, Bjelovar također postaje provincija, po kojoj će nas uskoro, biti strah hodati.

Da nam se nešto ne sruči na glavu.

Ili, ne daj Bože, na našu djecu.

Dragi moji, kada hodate gradom, dobro otvorite oči i uši. Preporučujem vam od srca.

Siguran život, svakako je nešto, što je prioritet svakoga grada, mjesta ili sela. Sigurnost, uz osnovnu egzistenciju i dostojanstven život, nešto je, što bi trebalo biti prioritet, vladajućih u jednom gradu.

Koliko se brinu za našu sigurnost i sigurnost naše djece, dok sjede u njihovim novim, sigurnim i moderno izgrađenim, zgradama i uredima?

MENTALITET GURANJA POD TEPIH

KADA JE BJELOVAR POSTAO GRAD OPASNOSTI?

Autor Maja Geček-Jelić

Nedjelja, 12 Siječanj 2014 18:42 - Ažurirano Srijeda, 15 Siječanj 2014 18:49

Već sam mnogo pisala o sigurnosti na dječjim igralištima. O standardima i normama, o kontroliranju i održavanju dječjih igrališta. Djeca podrazumijevaju i zahtijevaju sigurnost, nesmetanu i bezbrižnu igru.

Unatoč svim slomljenim daskama i spravama za igranje, nepotpunim toboganima i drugim spravama, unatoč svim opasnostima, kao da se apsolutno, ništa ne dešava. Da ne govorimo uopće o spravama za djecu s poteškoćama ili invaliditetom, koje će vjerojatno, još dugo vremena, ostati daleki, bjelovarski san.

Ako to nije dužnost i obaveza mjerodavnih, njihova briga, tj. njihov nemar i potpuni izostanak brige, pitam se, gdje smo to zapeli?

U srednjovjekovnoj provinciji, gdje su djeca, zadnja briga vladajućih?

Konstantno se pozivajući na djecu kao na naše »najveće blago«, samo sve bolje ruše, svoj kredibilitet i vjerodostojnost.

{clgallery}images/stories/komentar-tjedna/maja_gecek/2013/Listopad/Djecja_igralista_bjelovar_20_10_2013/galerija_1/{end-clgallery}

Mnoge opasnosti sve više »vrebaju« u parkovima i na ulicama, našeg Bjelovara. Otvorene i nezaštićene instalacije, gdje je dovoljna, samo znatiželjna ručica nekog djeteta, jedan neoprezan pokret ili dodir, mogu biti kobne po život.

Stvari treba spriječiti, a ne liječiti. Ne želimo živjeti u opasnom gradu, gdje na svakom koraku, moramo paziti i strahovati.

Stvari se obično samo »zaliječe« i vješto pokriju. Polovična rješenja, »krpanje« i konstantno

KADA JE BJELOVAR POSTAO GRAD OPASNOSTI?

Autor Maja Geček-Jelić

Nedjelja, 12 Siječanj 2014 18:42 - Ažurirano Srijeda, 15 Siječanj 2014 18:49

čekanje, postalo je nešto, što je bjelovarska svakodnevnica.

»Guranje pod tepih«, nikako ne smije biti opcija. Kada će doći kraj razmišljanja, tj. mentaliteta reakcije, na već kobne ishode? Tek kada se nešto dogodi, onda se svi »ustrče«, pričaju velike priče i obećavaju, kako se to nikako i nikada više, ne smije ponoviti. Pa tako onda, do nekog sljedećeg puta.

{clgallery}images/stories/Vi_zvonite/2014/Sijecanj/Radicev_park_05_01_2013/G1/{end-clgallery}

Nedavno urušavanje dimnjaka, na jednoj staroj bjelovarskoj zgradi, očiti je dokaz o nesigurnosti življenja u Bjelovaru. A neki ga nazivaju »grad po mjeri stanovnika«. Ne znam po čijoj je to mjeri, ali po mjeri mnogih građana, sigurno nije. Mjera svakako treba biti sigurnost.

Na svu sreću, ulica je toga dana bila pusta zbog blagdana, ali što da nije? Tko bi tada bio odgovoran, za neki drugačiji ishod, cijele te priče?

A ona je mogla i još uvijek može, dosta drugačije završiti.

Došli su tada oni, koji imaju moć nešto promijeniti, no zašto nisu došli puno prije i spriječili događaj? Imaju uvijek spremne izgovore, dok Bjelovarčanima, život postaje sve nesigurniji.

Ne želimo izgovore, već nužno potrebne akcije. Želimo siguran život u sigurnom gradu.

{clgallery}images/stories/Vi_zvonite/2014/Sijecanj/Trumbiceva_06_01_2013/G1/{end-clgallery}

Dugo je vremena trebalo da se riješi prilaz Drugoj osnovnoj školi. Mnogo reakcija roditelja, apeliranja i borbe.

KADA JE BJELOVAR POSTAO GRAD OPASNOSTI?

Autor Maja Geček-Jelić

Nedjelja, 12 Siječanj 2014 18:42 - Ažurirano Srijeda, 15 Siječanj 2014 18:49

Prilaz Trećoj osnovnoj školi, slabo osvijetljen i bez posebnog dijela za pješake, tj. djecu koja žure kući ili na autobus, postao je »borbena linija«, gdje se, često puta automobili, tj.. vozači i djeca, bore za svoj prolaz. Djeca koja hodaju po blatu do koljena ili po poplavljenom prilazu školi, zaista su žrtve sveopćeg nemara.

Stotine djece, koja svakodnevno prolaze tim putem, morala su se naviknuti na mrak, automobile svuda oko njih i »kaljužu« po kojoj svakodnevno hodaju. Je li to njihov zadatak?

Ako šecete gradom, nemojte se čuditi, ako vam nasred Korza ili parka, neki mahniti biciklista doleti u susret, pa se nađete iznenađeni ili potrčite uplašeni za malim djetetom, koje bi se trebalo nesmetano igrati u parku. Park ne bi smio, biti mjesto za biciklističke vratolomije mahnitih pubertetlija . On je mjesto odmora, igre i sigurnosti.

BJELOVARSKA NESIGURNOST

Želimo sigurnost u svom gradu. Ne želimo hodati gradom sa strahom, okrećući se na sve strane, pazeći u grču, na svoju djecu i sebe. Ne želimo razmišljati, hoće li nam se djeca živa i zdrava vratiti iz škole, možemo li ih odvesti na dječje igralište, jer se bojimo ozljeda i padova.

U kakvom to gradu živimo?

Dok se s jedne strane, otvaraju milijunske podzemne garaže i troši novac, pozadina je puno ružnija. Ona je stvaran život svih nas i naše djece. Nemar, nebriga i nezainteresiranost.

KADA JE BJELOVAR POSTAO GRAD OPASNOSTI?

Autor Maja Geček-Jelić

Nedjelja, 12 Siječanj 2014 18:42 - Ažurirano Srijeda, 15 Siječanj 2014 18:49

Nedostatak posla, sigurnosti i brige, za običnog »malog« čovjeka.

Već smo davno izgubili sigurnost po pitanju posla i osnovne životne egzistencije. Što će biti sa bolnicom, pokazati će vrijeme. Mislim da i naše zdravlje, postaje nesigurna stvar, ako se dogodi scenarij, koji će se vjerojatno dogoditi.

Ostati ili otići?

Kao da polako upravo to, postaje pitanje, koje se jednostavno nameće, svakom stanovniku Bjelovara.